

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w pol.
Rekwirowania w redakcji nie zwraça

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

ul. Łoczekowe P. K. O. Nr 16-31

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Telefony Redakcji: dziennej 747, 748, telefon Redakcji nocnej 749.

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok IV.

Toruń, piątek 18 listopada 1932

Nr. 266

Zerwanie rokowań polsko-gdańskich

Urzędowe czynniki gdańskie nie rozumieją potrzeb gospodarczych własnej ludności

(o) Warszawa, 17. 11. (tel. wł.) Rokowania polsko-gdańskie, które jak wiadomo, toczyły się w Warszawie w sprawie cel i kontyngentów zostały wczoraj zerwane.

10 listopada rozpoczęły się w Warszawie rokowania polsko-gdańskie w sprawie cel i kontyngentów. Rząd polski świadomie wyznaczył na miejsce rokowań Warszawę, aby zdala od miejscowych gdańskich nastrojów, w atmosferze obiektywnej życzliwości rozpatrzyć sprawę i znaleźć załatwienie poszczególnych interesujących Gdańsk zagadnień.

Rokowania te były poprzedzone w październiku prywatnymi rozmowami prezydenta Ziehma z członkami delegacji polskiej w Genewie i miały doprowadzić do uzgodnienia poglądów czynników polskich i gdańskich na sposób likwidacji przywilejów w Gdańsku (obróć uszlachetniający, kontyngenty), które zostały czasowo przyznane w t. zw. umowie warszawskiej z dnia 24 października 1921 roku, obecnie zaś stanowią poważną przeszkodę w rozwoju wolnego obrotu towarowego wewnątrz celnego obszaru polskiego, co odbija się ujemnie na handlu gdańskim.

Od początku rokowań okazało się jednak, że delegacja gdańska odbiega w tych projektach daleko od rozmów genewskich. W związku z tem przerwano rokowania na jeden dzień, podczas którego gdańska delegacja udała się do Wolnego Miasta, celem uzyskania nowych instrukcyj. Po powrocie delegacji miały rozpocząć się ponownie rokowania. Wbrew oczekiwaniom po powrocie delegacji z Gdańska sytuacja się nie zmieniła, przeciwnie, delegacja gdańska, przez wysuwanie ciągle tych samych daleko idących żądań, dezawuuujących oświadczenia składane w Genewie przez prezydenta Ziehma, doprowadziła do zerwania rokowań.

Rokowania ostatnie wykazały, że

B. minister Zaleski — prezesem Banku Handlowego w Warszawie

(o) Warszawa, 17. 11. (tel. wł.) Wedle doniesień wczorajszej warszawskiej prasy południowej b. minister spraw zagranicznych Rzeczypospolitej p. August Zaleski ma zostać prezesem Banku Handlowego w Warszawie. Stanowisko to zostało opróżnione przez śmierć Stanisława Lubomirskiego.

Stanowisko, które zajmował śp. St. Lubomirski w Lewjatanie obejmie b. komisarz gen. Rzpłitej w Gdańsku p. drł H. Strasburger.

Belgijska nota do Stanów Zjednoczonych

Nota belgijska wręczona w Waszyngtonie jest bardzo krótka. Powołuje się ona na demarches Anglii i Francji i kończy się analog. wnioskiem o przedłuż. moratorium. Nota przypomina, że chociaż prawa Belgii do całkowitej odbudowy materialnej zostały jednomyślnie uznane, Belgia bez wahań przyjęła przychylnie w lipcu 1931 r. przedłożony przez Hoovera projekt moratorium.

czynniki urzędowe Gdańska, nie rozumieją potrzeb gospodarczych własnej ludności. To antygospodarcze nastawienie Gdańska jest niewątpliwie wynikiem roletnej polityki władz pruskich, które zrobiło w swoim czasie z Gdańska miasto garnizonu kawalerii, zabijając jego charakter handlowo-portowy, w obawie, że rozwój kulturalny portu gdańskiego zmusi go do oglądania się za zaplecem polskim i zespolenia gospodarczego i politycznego z obszarami zamieszkałymi przez ludność polską.

(o) Warszawa, 17. 11. (tel. wł.) W ostatniej chwili nadeszła tu z Gdańska

wiadomość, że p. Rosting, zabiega o podjęcie rokowań, tym razem na terenie Gdańska. Jest jednak wątpliwe, czy wobec stanowiska delegacji gdańskiej w Warszawie przeniesienie rokowań na teren Gdańska jest celowe z punktu widzenia polityki polskiej.

Na wypadek, gdyby wznowienie rokowań nie nastąpiło, wszystkie kwestje sporne oddane zostaną do rozpatrzenia Wys. Komisarzowi Ligi Narodów. Jeśli jednak która ze stron nie zechce poddać się orzeczeniu Wys. Kom. L. N., sprawa będzie przekazana Radzie Ligi Narodów.

Delegacja gdańska opuściła wczoraj Warszawę.

Niepokojujące oświadczenie Tardieu'go

Wokół francuskiego planu rozbrojeniowego

Paryż, 17. 11. (PAT). W związku z wczorajszym artykułem Pertinaxa w „Echo de Paris”, w którym jest mowa o tem, że plan francuski da się porównać z planem Tardieu z dn. 5 lutego, b. premier Tardieu wystosował do dyrektora pisma odpowiedź następującej treści: „Muszę zaznaczyć, że między planem z dn. 5 lutego a obecnym istnieją, już nawet nie wchodząc w szczegół, 3 zasadnicze różnice: 1) plan z 5 lutego zachowywał między Niemcami a Francją prawną i faktyczną różnicę militarną, co sygnatariusze traktatu wersalskiego jednomyślnie uznali jako bezwzględnie konieczną przeciw napastnikom z r. 1914, 2) plan z 5 lutego nie naruszał zasady francuskiej

organizacji wojskowej i nie poruszał kwestji milicji, 3) plan z 5 lutego nie zawierał ze strony francuskiej najmniejszej propozycji rewizji traktatu, modyfikacje w dziedzi nie świadczeń reparacyjnych zaakceptowane przez Francję, dotyczyły jedynie nie znajdujących się w traktatach.

Jest rzeczą całkiem naturalną — pisze Tardieu — że plan rządu, wyłonionego z kartelu wyborczego jest zasadniczo odmienny od tego, który proponował on sam, zgodnie z zasadami wszystkich swych poprzedników. Tardieu kończy życzeniem, ażeby jak najszersze masy publiczności zorjentowały się jak najszybciej w tej różnicy.

Sytuacja polityczna w Rzeszy wciąż niewyjaśniona

Berlin, 17. 11. (PAT). W ciągu dnia wczorajszego kanclerz Papen odbył kolejno rozmowę z przedstawicielem centrum dyrektorem Kaasem i postem Joosem i przewodniczącym stronnictwa ludowego Dingeldeym i przewodniczącym bawarskiej partji ludowej Schaefferem.

W czasie przyjęcia przywódcy centrowców wręczyli kanclerzowi memoriał, wyjaśniający stanowisko swojej partji wobec sytuacji politycznej.

Decyzja w sprawie oczekiwanego spotkania między Papenem a Hitlerem jeszcze nie zapadła. Hitler po otrzymaniu zaproszenia zastrzegł sobie 24 godziny do namysłu.

Gabinet Rzeszy zwołano na jutro przed południem. Wczorajem zakomunikowano urzędowo, że w wyniku rozmów z przywódcami stronnictw, kanclerz Papen zaniechał projektowanej podróży do Städtgartu, Karlsruhe i Darmstadtenu, postanawiając za czekać w Berlinie na wyjaśnienie sytuacji.

Berlin, 17. 11. (PAT). Odwołanie wizyty kanclerza do Niemiec południowych wywołało w Berlinie wielkie wrażenie. W kołach politycznych podkreślają, że niespodziewana na decyzja Papena nastąpiła na skutek negatywnego wyniku rozmów z przedstawicielami centrum i bawarskiej partji ludowej. Przywódcy centrum Kaas i Joos

wprost dali do zrozumienia, że wszelkie próby utworzenia „bloku koncentracji narodowej” spełzną na niczem, dopóki nie nastąpi zmiana na stanowisku kierownika obecnego rządu. W odpowiedzi swojej Papen z naciskiem oświadczył, że uważa wprowadzenie Rzeszy Niemieckiej z obecnego stanu ciężkiego kryzysu za sprawę zbyt doniosłą, ażeby wysiłki w tym kierunku podejmowane rozbić się miały o kwestję natury personalnej.

Decyzja gabinetu Rzeszy zapadnie w czwartek, oczekuje się również odpowiedzi Hitlera.

Hitler przyjedzie do Berlina tylko na wezwanie Hindenburga

Berlin, 17. 11. (PAT). W monarchijskim „Domu Brunatnym” zwołano wczoraj konferencję przywódców partji narodowo-socjalistycznej w celu zajęcia stanowiska w sprawie składu przyszłego rządu.

Według informacji jednej z agencji, — wiadomość o przyjeździe Hitlera do Berlina w czwartek nie jest ścisła, gdyż Hitler zamierza przybyć jedynie w tym wypadku, gdy prezydent Rzeszy wyrazi chęć przyjęcia go na audjencji w sprawach związanych ze składem rządu Rzeszy.

Bawaria chce zerwać z Rzeszą i połączyć się z Austrią

Wiedeń, 17. 11. (PAT). Socjalistyczny „Der Abend” podaje za „Münchener Zeitung” jakoby monarchiści austriaccy pertraktowali z monarchistami bawarskimi w sprawie połączenia Austrii z Bawarią. Mia nowicie w razie dalszego rozwoju w tym samym duchu obecnych stosunków politycznych siłaby swoją samodzielną. Pewne koła austriackie dążyłyby w takim razie do mniej więcej ścisłego związania się z Bawarią.

Wiedeńskie koła rządowe uważają tę pogłoskę za pozbawioną wszelkich podstaw.

Ambasador Lamot Belin jedzie z entuzjazmem do Polski

Nowy Jork, 17. 11. (PAT). Nowomianowany ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce Lamot Belin wraz z małżonką odplynęli o północy na parowcu „Leviatan” do Europy. W rozmowie z korespondentem Pat. p. ambasador Lamot Belin oświadczył, że nie wypadła mu dawać jakichbądź enuncjacji przed wręczeniem listów uwierzytelniających P. Prezydentowi Rzeczypospolitej, pragnie jednak, by cała Polska wierzyła, że jedzie z entuzjazmem wa Belgji do całkowitej odbudowy material oraz obecny wspaniały rozwój żywo go interesuje.

Wielomówny Anglik jeszcze pisze o Pomorzu

Londyn, 17. 11. (PAT). „Manchester Guardian” ogłasza trzeci i ostatni artykuł z serii pod tytułem: „Tarcia polsko-niemieckie”. W pierwszej części artykułu autor we właściwy sobie sposób omawia stosunki polsko-niemieckie na tle „zagadnienia” Pomorza i Gdańska, w drugiej zaś zastanawia się nad możliwością porozumienia między Polską i Niemcami w związku z wszechświatową konferencją ekonomiczną i sprawą bezpieczeństwa.

Układy Ottawskie weszły w życie

Londyn, 17. 11. (PAT). We wtorek późnym wieczorem ogłoszone zostało rozporządzenie kanclerza skarbu, na mocy którego układy ottawskie wchodzą w życie w nocy z dnia 15 na 16 bm. Odtąd cla pobierane będą w wysokości, przewidzianej przez układy ottawskie, za wyjątkiem towarów, importowanych z Indji i Nowej Funlandji, które dotychczas nie ratyfikowały tych układów. — Wyłączone zostały również chwilowo z układów ottawskich pewne towary, jako to: — miedź w stanie surowym oraz pewne gatunki tłuszczów, co do których ostateczna decyzja zapadnie w terminie późniejszym.

Titulescu jedzie do Genewy

Bukareszt, 17. 11. (PAT). W tych dniach udaje się do Genewy minister spraw zagranicznych Titulescu. Wyjazd jest poprzedzony w związku z pracami konferencji rozbrojeniowej i ewentualnie obradami w tej sprawie ministrów spraw zagranicznych Małej Ententy. Nie jest on natomiast związany z sprawą rumuńskiego protokołu Komitetu Finansowego Ligi Narodów, bowiem rząd rumuński zdecydował się odroczyć tę sprawę do początków roku przyszłego, aby szukać tymczasem rozwiązania trudności gospodarczych na drodze współpracy międzynarodowej, w myśl uchwał konferencji w Stresie.

Bezpieczeństwo przed rozbrojeniem

Francuski plan w Genewie

Plan francuski, złożony w biurze konferencji rozbrojeniowej przez delegację francuską, wychodzi z dwóch założeń: 1) stwierdza że redukcja zbrojeń nie może być osiągnięta bez uwzględnienia specjalnych warunków każdego kontyngentu oraz każdego państwa; 2) projekt francuski wskazuje na jednorodność, osiągniętą w sprawie wniosku Hoovera, wysuwającego jako główny cel konferencji wzmocnienie sił obronnych przez zredukowanie sił agresywnych. Dotychczas nie udało się przeprowadzić wyraźnej granicy pomiędzy bronią określaną jako agresywna a bronią, która nią nie jest. Podobnie nie znaleziono dotychczas formuły, dającej się zastosować do rozmaitych organizacji militarnych. Francja proponuje rozwiązanie całości zagadnienia przez stopniową realizację form organizacji militarnych, które, uwzględniając specyficzne warunki polityczne i techniczne danego kraju, utrudniają wszelką działalność agresywną. Projekt zaznacza, że w ten tylko sposób możliwe będzie rozwiązanie żądań niemieckich, dotyczących równoprawnienia. W projekcie podkreślono, że realizacja jego będzie możliwa tylko w tym wypadku, jeżeli strony kontraktujące zgodzą się na nadanie pełnej wartości wszystkim gwarancjom, wynikającym z paktów, którymi już obecnie są związane. Bez tej zgody realizacja projektu francuskiego byłaby niemożliwa.

Rozdział pierwszy planu interesuje w jednakowej mierze wszystkie mocarstwa, biorące udział w konferencji rozbrojeniowej. Rozdział drugi dotyczy tylko państw, należących do Ligi Narodów. Rozdział trzeci odnosi się wyłącznie do mocarstw europejskich.

Przewiduje on przystąpienie jeżeli nie wszystkich, to przynajmniej dostatecznej liczby państw europejskich, uwzględniając ich znaczenie oraz położenie geograficzne. Rozdział ten zawiera postanowienia natury politycznej i militarnej. Pierwsze z nich określają warunki, w jakich każda ze stron miałaby prawo korzystać z pomocy pozostałych sygnatarjuszy. Udzielenie pomocy nastąpiłoby niezwłocznie po fakcie ataku lub inwazji, należyte stwierdzeniem na wniosek państwa zaatakowanego przez specjalną komisję. Wszystkie państwa, które plan podpiszą, będą obowiązane do przystąpienia do wspólnego paktu arbitrażowego. Wreszcie, i to jest jednym z głównych punktów projektu francuskiego — w razie uchylenia się któregoś z sygnatarjuszy od wykonania ewentualnego postanowienia, Rada Ligi Narodów powoła do decyzji, jakie uzna za konieczne, zwykłą większością głosów.

Armje państw kontraktujących mają być stopniowo doprowadzone do jednolitego typu — armji narodowej o krótkoterminowej służbie wojskowej i ograniczonym stanie liczebnym. W celu zapewnienia równości w organizacji obrony, projekt podkreśla, że przy ocenie sił zbrojnych należy brać pod uwagę specjalne warunki każdego państwa, a zwłaszcza „nierównomierność i różnice źródeł rekrutacji“. Należy również uwzględnić wyszkolenie wojskowe oraz znaczenie policji. Inne dyspozycje projektu dotyczą zapasów materiału wojennego pozostającego pod kontrolą Ligi Narodów w celu oddania ich do rozporządzenia państwu napadnętemu.

Dalej omówiono stopniową unifikację materiału wojennego, którego wyrób będzie zorganizowany i kontrolowany przez władze międzynarodowe. Rozdział czwarty omawia siły morskie i kolonialne, formułując projekt zawarcia pomiędzy państwami zainteresowanymi paktu śródziemnomorskiego. Projekt przewiduje, iż na każde żądanie Ligi Narodów mocarstwa rozporządzające siłami morskimi będą musiały udzielić pomocy państwu napadnętemu. Projekt sugeruje utworzenie przynajmniej w Europie międzynarodowej siły lotniczej, której personel byłby rekrutowany z ochotników wszystkich narodów.

Na zakończenie w projekcie podkreślono, iż wszystkie części planu są ściśle z sobą związane a realizacja jego, która będzie stopniowa, będzie zależała od wzrostu zaufania i od lojalności w wykonywaniu przyjętych zobowiązań.

Powyższy francuski plan rozbrojeniowy, stanowiąc jeden z najpoważniejszych dokumentów, na którym Konferencja Rozbrojeniowa oprze swe dalsze prace.

Opracowanie tego planu poprzedził jak wiadomo, szereg miesięcy bezwzględnych obrad genewskich; poprzedziła go również demonstracja Niemiec, które jesienią sezonu politycznego zainaugurowały oświadczeniem, iż póty nie zainicjują do stołu obrad w Genewie, aż nie uznana będzie ich teza „Gleichberechtigung“ — równoprawnienie w zbrojeniu się.

Baza wyjściowa planu francuskiego oczywiście pozostała ta sama, co wszystkie zasadnicze oświadczenia rządu francuskiego, jakie dotychczas padły. Baza ta brzmi: najpierw bezpieczeństwo, a potem rozbrojenie! Z beznamytną wytrwałością powtarzają odpowiedzialni rzecznicy polityki francuskiej ten zasadniczy postulat od chwili, gdy w Niemczech górował prąd domagający się wręcz

przeciwnego „modus procedendi“ t.j. najpierw rozbrojenia, a potem... debat nad bezpieczeństwem.

Plan francuski, który obecnie wpływa przez forum Genewy, z całą stanowczością i niewzruszoną odwagą broni tezy, że bez zagwarantowania absolutnego bezpieczeństwa w Europie niema mowy o tem, aby którekolwiek państw, zagrożone rewizjonistycznymi zakusami Niemiec mogło przystąpić do akcji rozbrojeniowej.

I drugie jeszcze zastrzeżenie wysuwa Francja: plan jej musi być traktowany jako całość, a niedopuszczalne jest, aby każdy sobie z tego planu wybierał dogodny dlań fragment, zaś wyrugował to, co mu nie dogadza. Oczywiście w planie tym francuskim — którego szczegółowa analiza wymaga bardzo gruntownego stu-

Polska w obronie pokoju powszechnego

Nasze sfery miarodajne o planie francuskim

Ze strony polskich czynników dobrze zorganizowanych otrzymał genewski korespondent Agencji „Iskra“ sprecyzowane też podstawowych, ogłoszonego świeżo francuskiego planu rozbrojeniowego.

Ogłoszony plan francuski stanowić będzie bardzo ważny moment w rozwoju Konferencji Rozbrojeniowej. Jest on syntezą wysiłków tych państw, które pragną jeszcze rycyfikacji świata, wiażą postęp rozbrojenia z rozwojem zagadnienia bezpieczeństwa.

Rozwiązanie wysuniętego przez Niemcy zagadnienia równości praw w ramach tego planu — o ile wszystkie jego części będą przyjęte przez członków Konferencji Rozbrojeniowej — nie będzie stanowić niebezpieczeństwa dla pokoju świata, ale podkreślić trzeba, że w dążeniu francuskich autorów projektu, plan stanowi całość i nie mogą być wysunięte żądania, które opierają się na jednej części planu, a odrzucają pozostałe.

Omawiając współpracę i solidarność związanych ze sobą paktem państw, polskie czynniki miarodajne twierdzą, że wprawdzie nie sprecyzowano ściśle obowiązków sygnatarjuszy takiego paktu, niemniej jednak stanowić on ma ściślejsze niż dotychczas związane wszystkich państw świata dla obrony pokoju powszechnego.

Z drugiej strony państwa, będące członkami Ligi Narodów, oraz sygnatarzami szeregu paktów specjalnych, czując za sobą poparcie ogółu państw, będą mogły w ca-

łej pełni wyzyskać zawarte w nich możliwości, co przyczynić się winno w pierwszym rzędzie do wzmocnienia art. 16 paktu Ligi Narodów, przewidującego, że rozpoczynające wojnę państwo, należące do Ligi Narodów, uważane jest za znajdujące się w stanie wojny ze wszystkimi członkami Ligi Narodów.

Rząd francuski, przyjmując za konieczne wzięcie za podstawę wszystkich obliczeń zagadnienia wyszkolenia żołnierza, wlicza w skład sił zbrojnych również organizacje wojskowe oraz bierze pod uwagę wyszkolenie pozapoborowe. Dopiero taka metoda obliczania sił zbrojnych pozwala bowiem stworzyć pełny obraz wysiłku wojskowego wszystkich państw.

Projekt ściślejszej kontroli mającej obowiązywać państwa całkowicie odpowiada zasadom rozwiniętym przez delegację polską w ostatnich dniach na posiedzeniach prezydium Konferencji Rozbrojeniowej.

Co się tyczy zagadnienia zbrojeń morskich, to podkreślamy specjalne przepisy, dla flot, niedosięgających 100.000 ton.

W sprawie zbrojeń lotniczych plan, wysuwając kwestję zakazu bombardowania z powietrza, podkreśla bardzo mocno konieczność umiędzynarodowienia lotnictwa cywilnego, jako koniecznego warunku istotnego rozbrojenia. W tej dziedzinie delegacja polska na Konferencję Rozbrojeniową od początku konsekwentnie obstawała przy postulatach, które znalazły swoje pełne rozwinięcie w planie francuskim.

Początek końca „polityki” Witos

Najbliżsi jego współpracownicy potępiają szkodliwe metody

Donoszą z Tarnowa: w sali „Gwiazdy“ obradował zjazd delegatów Chłopskiego Stronnictwa agrarnego, który zgromadził około 250 osób. W zjeździe uczestniczyło szereg niedawno jeszcze najbliższych współpracowników p. Witos, którzy nie mogąc pogodzić się z jego polityką, postanowili przyłączyć się do nowo organizowanego stronnictwa ludowego. Obrady zjazdu, który był zarazem zebraniem konstytuującym oddziału tarnowskiego, zajął dr. Jan Kański, jeden z najbliższych współpracowników Witos, który w rzeczo-

wem przemówieniu wyjaśnił powody i konieczność tworzenia nowego stronnictwa ludowego. Po ukonstytuowaniu prezydium, do którego weszli pp.: W. Kossakowski z Zalasowej, jako przewodniczący, p. Głowacki, rolnik, zastępca i Jan Sajdak z Tuchowa jako sekretarz, zabrał głos poseł dr. Michałkiewicz, który przedstawił zebranym działalność „Piasta“ w czasach walki o niepodległość, jego późniejszą akcję i obecną kampanję antyrządową — która zmusza wszystkich poważniejszych obywateli do opuszczenia szeregów „Piasta“.

Następnie przemawiał b. min. Bartel, — który przedstawił zebranym sytuację gospodarczą kraju oraz wyjaśnił znaczenie dekretów rolnych.

W dyskusji, w której głos zabierało wielu włościan, wszyscy w całości poparli wywody referentów. W wyniku obrad zjazd przyjął rezolucję, która m. in. głosi:

Dotychczasowa polityka Stronnictwa Ludowego jest szkodliwą dla państwa i chłopów, polega bowiem na szukaniu sojuszników to z prawej to z lewej strony co było i jest sprzeczne z interesami włościanstwa. Odpowiedzialny kierownik polityki tego stronnictwa p. Witos w zaciętrzewieniu swem i nieważności zapomniał zarówno o interesach państwa jak i chłopów i dąży jedynie do przeprowadzenia osobistych porachunków z przeciwnikami politycznymi a przedewszystkiem z rządem polskim. Wobec tego zebrani potępiają tego rodzaju politykę szkodzącą interesom państwa i chłopów i postanawiają zorganizować chłopskie stronnictwo ludowe, którego celem jest ochrona interesów rolnictwa, należyte rozwiązanie spraw złączonych z reorganizacją ustroju rolnego w Polsce itd.

Na zakończenie wybrano zarząd okręgu tarnowskiego nowego stronnictwa, w skład którego weszli pp.: dr. Jan Kański, prezes; Walenty Kossakowski, zastępca; Bartłomiej Głowacki i Jan Sajdak

8 miliardów deficytu w budżecie francuskim

Ogólne francuskie expose budżetowe na rok 1933, stwierdza, że początkowy deficyt budżetowy na rok 1933 wynosił 12.100 milionów franków, lecz ustawy w sprawie równowagi budżetowej i w sprawie konwersji rent uchwalone w r. 1932 redukują ten deficyt do 8 miliardów. Wzmocnienie kontroli podatku dochodowego i niektóre posunięcia fiskalne dostarczą jeszcze 2500 milionów przekazanych na realizację planu t. zw. outillage national i 2070 milionów otrzymanych po utworzeniu kasy emerytur wojennych — pozostały deficyt w wysokości 2 mil-

jardów pokryty zostanie przez nowe kompresje, z czego 773 miliony otrzyma się dzięki obniżce pensyj urzędniczych, zaś 595 milionów — dzięki obniżce emerytur wojskowych i uczestników wojny. Budżet na rok 1933 wyraża się cyfrą 47802 milionów z nadwyżką dochodów w sumie 22 milionów. Expose ministrów finansów i budżetu podkreśla, że budżet wykazuje bardzo znaczną deflację w porównaniu z budżetem r. 1932. Całość kompresji na rok 1933 wyraża się sumą 5327 milionów tj. 10 procent w stosunku do budżetu na r. 1932.

Polacy w Czechosłowacji w walce o swoje prawa i zgodną współpracę

Nie wszystkim Polakom jest dane żyć i pracować w granicach wolnej Ojczyzny. Około 8 milionów naszych rodaków przebywa poza granicami Rzeczypospolitej, rozsypanych w najodleglejszych nieraz zakątkach świata, wszędzie tam, gdzie trzeba jest twardej i pionierskiej dłoni robotnika polskiego.

Z chwilą powstania Republiki Czechosłowackiej znalazło się w jej obrębie przeszło 200 tys. ludności polskiej, z czego największy odsetek przypada na Śląsk Cieszyński (150.000), reszta na Morawy, Czechy i Słowację. Fatalny rozdział Śląska Cieszyńskiego w 1920 r. między Polską i Czechosłowacją, najdotkliwiej odczuła polska ludność na Śląsku, która całym sercem pragnęła połączenia z Macierzą, świadoma swego polskiego i piastowskiego pochodzenia. Nie szczędziła ona nigdy ofiar dla Polski, wysyłając swych najlepszych synów do Legionów, a później na front bolszewicki czy ukraiński. Ten gorący patriotyzm ludu polskiego był cierniem w oku niektórych czynników czeskich, które rozpoczęły bezwzględny politykę czechizacyjną na Śląsku i postawiły sobie za hasło wynarodowienie Polaków w przeciągu 10 lat.

Akcja obronna polskiej ludności

Jednakże ludność polska nie dała się steryzować a zgodnie i wspólnie rozpoczęła akcję obronną.

Oliarnością polskiego robotnika i rolnika Macierz Szkolna zdołała w krótkim stosunkowo czasie rozbudować szkolnictwo, zniszczone w pierwszych latach teroru czeskiego. Potężna ta organizacja, rozsiana po całym Śląsku, łączy wszystkich Polaków w pracy koło oświaty narodowej na każdym polu, bez różnicy stanu, bez różnicy przekonań politycznych i religijnych. Na polu opieki społecznej powołano do życia „Polską Krajową Rodzinę Opiekuńczą”. Wysyłając w miarę możliwości dzieci na kolonie letnie, udzielając wsparć bezrobotnym, instytucja ta śpieszy z pomocą wszędzie tam, gdzie ludność polska potrzebuje pomocy i opieki. Istniejące świetne organizacje spółdzielcze, kredytowo-spożywcze, zorganizowane w Związki Spółdzielni Polskich popierają słabą ekonomicznie ludność polską w jej życiu gospodarczym.

Największe zasługi nietylko na polu gospodarczym, ale i narodowym położyła największa instytucja kredytowa na Śląsku „Towarzystwo oszczędności i zaliczek”, z której inicjatywy powstał pod koniec ub. r. Polski Dom Reprezentacyjny w Czeskim Cieszynie. „Polskie Towarzystwo Turystyczne Beskid Śląski” wzniosło dzięki ofiarności ludu polskiego potężne, murowane schroniska na Kaszubowej, wśród pięknych, malowniczych Beskidów śląskich. Wychowanie fizyczne i sport postawione na poziomie odpowiadającym potrzebom i warunkom wśród jakich żyje tamtejsza ludność, rozwija się również świetnie w towarzystwach „Sokol” i „Sila”, harcerstwa i licznych klubach piłki nożnej, z których n. p. P. K. S. Polonja w Karwinie zdobyła w październiku b. r. puchar, o który walczyły też najsilniejsze kluby czeskie na Śląsku.

Wybory gminne

W czasie ostatnich wyborów gminnych ludność polska zdała nowy egzamin swej dojrzałości politycznej i wysokiego uświadomienia narodowego. Pomimo kryzysu, który sprzyjał wyjątkowej propagandzie obozu przeciwnego, utrzymano przy wyborach dotychczasowe pozycje a w niektórych gminach zdobyto nowe mandaty polskie. Tem samym zwycięskie wybory gminne dały kłam urzędowej statystyce spisowej, ogłoszonej na podstawie przeprowadzonego jeszcze w r. 1930 spisu ludności, która tendencyjnie zmniejszyła liczbę Polaków na Śląsku.

W łączności z Macierzą

Ludność polska w Czechosłowacji utrzymuje żywy kontakt z Macierzą. Prócz licznych wycieczek, urządzanych corocznie do centrów kultury polskiej, Krakowa, Warszawy, Poznania, Polacy w Czechosłowacji wzięli udział w tegorocznym „Święcie Morza Polskiego”, a później w zjeździe Legionistów w Gdyni. Morze polskie pokocha

li oni równie silnie, jak cały Naród, w wyniku czego w niedługim czasie powstanie towarzystwo polskie pod nazwą „Liga Przyjaciół Morza Polskiego” z siedzibą w Karwinie.

O zgodną współpracę z narodem czeskim

Polacy w Czechosłowacji zawsze i wśdzie lojalni wobec Republiki Czechosłowackiej, pierwsi wyciągnęli dłoń do zgodnej współpracy z bratnim narodem czeskim i zapronowali zwołanie wspólnej konferencji polsko-czeskiej, któraby miała na celu usunięcie i zlikwidowanie wszelkich niepo-

rozumień na Śląsku czechosłowackim.

Konferencja ta niestety nie doszła do skutku.

Niemniej znaczną poprawę w stosunkach polsko-czeskich.

Tragiczna śmierć, jaką nasi bohaterowie przestworza śp. Żwirko i Wigura znaleźli w Cierlicku na Śląsku, przyczyniła się w wielkiej mierze do zacieśnienia budującej się przyjaźni na tamtejszym terenie. Cała manifestacja pogrzebowa w związku z przewozem zwłok z Cierlicka do granicy polskiej była momentem, w którym ból serdecznie złączył dwa pobratymcze narody słowiańskie.

Dalszy wzrost zapasu złota w Banku Polskim

Bilans Banku Polskiego za pierwszą dekadę listopada r. b. wykazuje dalszy wzrost zapasu złota do sumy 496.4 milj. zł, a więc o 2.9 milj. zł, z czego z nadwyżki osiągniętej ze skupu dewiz i walut, nabyto zagranicą 2.7 milj. zł, — resztę w sumie 0.2 milj. zł kupiono na rynku krajowym. Pieniądze i należności zagraniczne, zaliczone do pokrycia wzrosły o 200 tys. zł do sumy 36.6 miljonów. Łączne zatem zwiększenie pokrycia kruszcowo-walutowego wyniosło około 3.1 milj. zł. Pieniądze i należności zagraniczne, niezaliczone do pokrycia, wzrosły o 1.4 milj. zł do sumy 104.6 milj. zł.

Suma kredytów, udzielonych przez Bank Polski, po nieznacznej zmianie na ultimo października r. b., uległa poważnej obniżce, wynoszącej blisko 30 milj. zł, przy czym portfel wekslowy zmniejszył się o 18.1 milj. zł do sumy 584.7 milj. zł, pożyczki zastawowe zaś zmniejszyły się o 11.9 milj. zł do sumy 99.3 milj. zł. Inne pozycje po stronie aktywnej bilansu, bądź pozosta-

ły na poziomie poprzedniej dekady, bądź wykazują zmiany bardzo nieznaczne.

W pasywach znacznie wzrosły natychmiast płatne zobowiązania, osiągając 182.5 milj. zł wobec 130.4 milj. zł w końcu października. Pozycja „inne pasywa” zmniejszyła się o 19.1 milj. zł i wynosi 314.4 milj. zł.

Obieg biletów bankowych pod wpływem wzrostu natychmiast płatnych zobowiązań oraz zmniejszenia się portfela wekslowego i pożyczek na zastaw, obniżył się o 58.8 miljonów zł do sumy 1.003.8 milj. zł.

Pokrycie zarówno kruszcowe jak i kruszcowo-dewizowe w porównaniu z poprzednią dekadą nieco się podniosło. Pokrycie kruszcowe wzrosło z 41.37 proc. do 41.85 proc., a więc wynosi o 11.85 proc. ponad przepisy statutowe, pokrycie kruszcowo-dewizowe wzrosło z 44.42 proc. do 44.93 proc., czyli wynosi o 4.93 proc. ponad normę statutową. Pokrycie złotem samego obiegu biletów bankowych wynosi 49.46 proc., a więc wzrosło o 3.01 proc.

Czerwony zajazd na Genewę i Paryż Jaczejki bolszewickie żerują na kryzysie

W związku z ostatnimi krwawymi zajaciami w Genewie prokuratura federalna zamierza przeprowadzić ostrą akcję w celu opanowania ruchu komunistycznego w Szwajcarii. „Le Democrate” donosi, iż rząd federalny zdecydowany jest stosować ostre środki karne, a w stosunku do prowokatorów cudzoziemskich wysiedlenie.

„Journal de Geneve”, omawiając krwawe wypadki w Genewie pisze: Ten krwawy bilans jest wynikiem szalonej polityki demagogicznej, która zatruła umysły. Ludzie,

którzy widzieli w jaki sposób podniecona publiczność odnosiła się do oficerów i żołnierzy — nie zapomną tego hańbiącego widowiska. Wszystkie szumowiny miasta wypełzły na powierzchnię: widzieliśmy twarze bandytów widzieliśmy skomlaące kobiety, a wśród nich młodziutkich rekrutów, którym rzucano obelgi i których rozbrajano.

„Gazette de Lausanne” stwierdza: Naród nasz ma dość działalności zawodowych agitatorów moskiewskich. Naród nasz chce

Bankier amerykański aresztowany w Atenach

Na żądanie władz amerykańskich policja grecka aresztowała w Atenach znanego bankiera amerykańskiego Samuela Insulla, który zbiegł z Nowego Jorku po dokonaniu szeregu niedozwolonych operacji finansowych. Zdjęcie nasze przedstawia bankiera Insulla w czasie przestawiania go w sądzie ateńskim.

Nowy premier grecki

Na zdjęciu naszym widzimy nowego premiera greckiego Panajotisa Tsaldarisa.

Na cześć poległych polskich żołnierzy

Z Watykanu donoszą: W niedzielę ubiegłą o zachodzie słońca rozległy się dźwięki wielkiego dzwonu zwanego „dzwonem poległych” i znajdującego się w Rovereto ku cześć poległych żołnierzy polskich.

Na rynku bezrobocia

Według ostatnich danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych zarejestrowanych na terenie całej Polski w dniu 12 b. m. wynosiła ogółem 154.582 osób, co w porównaniu ze stanem z poprzedniego tygodnia stanowi wzrost bezrobocia o 5.088 osób. Liczba bezrobotnych na Śląsku wynosiła 70.202 osób, co stanowi wzrost bezrobocia o 828 osób w ciągu tygodnia.

pracować w pokoju i jedności i potrafi dać odczuć swój gniew tym, którzy chcieliby zbolszewizować Szwajcarię. Wzmocniona akcja komunistyczna daje się zauważyć i na innych terenach. Radykalizacja Niemiec postępuje w sposób zastraszający, a ostatnio zaszyły w Paryżu niepokojące fakty, które świadczą, że czerwona fala wzbiera w tej chwili bardzo silnie i we Francji, sąsiadującej z komunistyczną Hiszpanią.

Przed kilku dniami komuniści paryscy urządzili ogromny wiec pod hasłem: „Przez z wojną”. Manifestanci zgromadzili się w przerażającej liczbie 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy)!!

Na czele pochodu kroczyły dzieci (!) i kobiety, dalej urzędnicy, robotnicy, pewna ilość członków Fidac'u (?), inwalidów i różne ugrupowania pacyfistów oraz organizacje młodzieży (!)

Pochód poruszał się wśród wrzasków i śpiewu Międzynarodówki. Przechodnie wiatowali na ulicach na widok czerwonych sztandarów i transparentów.

Na jednym z tych transparentów czytać można było co następuje: „Sowiety pierwsze ogłosiły rozbrojenie powszechne! Traktat Wersalski jest traktatem wojennym. Urzędnicy! Jesteście ofiarami martwego budżetu! Nie zgadzajcie się na obniżkę płac! Trzeba zmienić wojnę imperialistyczną na wojnę cywilną.”

Omawiając powyższą manifestację „Figaro” stwierdza: „Jeśli Moskwa zechce zorganizować w Paryżu krwawe rozruchy — przyjdzie jej to z łatwością. Czerwona mobilizacja ufała się doskonale. Nie trzeba ukrywać istniejącego niebezpieczeństwa. Dzień „genewski” służyć może jako ostrzeżenie. Dalej pismo przypomina stałe bitwy uliczne w Niemczech, wypadki w Hiszpanii, gdzie ulice zmieniają się często w areny, niedawne zaburzenia w Londynie, gdzie całe ulice zostały zdemolowane przez zbuntowanych demonstrantów i kończy wołaniem, które jak S. O. S. możemy powtórzyć i w Polsce: „Strzeżmy się zarazy”.

Selegramy

Z ostatniej chwili

Masońskie konferencje radzą m. in. i nad Pomorzem

W piśmie francuskim „France Catholique” czytamy niezmiernie interesujące szczegóły o działalności masonerii w ostatnich czasach.

Wielki Wschód. Niedziela 24 stycznia 1932. — Łoża „Praca, prawda, sprawiedliwość”. T. Jouval: Traktaty pokojowe i korytarz polski (III).

Zagranica o Polsce

Brukselskie pismo „Midi” zamieszcza w swym dodatku ekonomicznym bardzo dokładne streszczenie expose ministra Zawadzkiego w Sejmie.

O wyłączenie polityki zbożowej

W Warszawie odbędzie się posiedzenie rady administracyjnej Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych, na którym omawiane będą sprawy, dotyczące ustalenia polityki zbożowej na bieżący rok gospodarczy 1932/33.

Powrót dyrektora Barańskiego z Genewy

Po dwutygodniowym pobycie zagranicą, w tych dniach powrócił z Genewy zastępca naczelnego dyrektora Banku Polskiego dr. Leon Barański, który brał udział w posiedzeniach komisji przygotowawczej do światowej konferencji ekonomicznej, mającej się odbyć w Londynie w roku przyszłym.

Obrót czekowy w St. Zjednoczonych

Obrót czekowy w U. S. A. osiągnął w październiku r. b. 20.022 milj. dolarów, wobec 20.625 milj. we wrześniu r. b. i 52.692 milj. w październiku 1931 r.

40 tysięcy zatopionych domów

Tajfun, który szalał na wybrzeżu Oceanu Spokojnego, spowodował olbrzymie straty na bardzo dużym terytorjum. Według ostatnich danych, jest 26 zabitych, 25 rannych i bardzo wiele osób zaginionych.

Z miast najwięcej ucierpiała Jokohama. Jest wiele zniszczonych mostów. W wielu miejscach wicher powyrwał z korzeniami duże drzewa.

dnego dnia!) Łoża „Federacja powszechna” F. Retif: „Organizacje demokratyczne demokracji i syndykalizmu”.

„Figaro” przytaczając powyższy biuletyn konferencji masońskich przypomina słowa p. Vallery-Radoła, który, omawiając masonerię, oświadczył: „Zimny szal masonerii nie, szczy ojczyźne, rodzinę, państwo i poświęca je jakiejś absurdalnej oligarchii supranarodowej (supranationale) rządzonej przez determinizm ekonomiczny, okrutny i pozbawiony duszy”.

„Prelegent Trocki” jedzie do Kopenhagi

„Neue Freie Presse” donosi ze Stambułu, że Trocki wyjechał na parowcu włoskim „Praga” do Kopenhagi. Odjazd nastąpił potajemnie w poniedziałek wieczorem, ponieważ władze tureckie zakazały ogłoszenia terminu wyjazdu.

kład w Kopenhadze. Rząd duński pozwolił mu na jednodniowy pobyt w Kopenhadze. Francja udzieliła mu wizy tranzytowej. Otoczenie Trockiego sądzi, że podróż potrwa od 6 do 8 tygodni.

Trocki otrzymał zaproszenie od duńskiego towarzystwa studenckiego, by wygłosił wy-

Ateny, 17. 11. (PAT). -Do portu Pireus przybył na włoskim statku „Praga” Leon Trocki, który podróżuje z żoną incognito pod nazwiskiem Sedad. Pani Trocka wie dziła miasto Ateny, Trocki zaś pozostawał w kajucie i nie przyjmował żadnej wizyty.

Ammy Johnson

szczęśliwie wylądowała w Oranie

Londyn, 17. 11. (PAT). Wielki niepokój panuje w Londynie z powodu braku wszelkich wiadomości od słynnej lotniczki angielskiej Amy Johnson Mollisson, która usiłowała pobić rekord lotu z Anglii do Kapstadu.

koło godz. 4 popoł. Tymczasem do tej pory brak o niej wszelkich wiadomości.

Londyn, 17. 11. (PAT). Znana lotniczka angielska Amy Molison Johnson, która wystartowała w tych dniach z Anglii do południowej Afryki przybyła onegdaj po południu do miejscowości Gao nad Higem.

Brak wiadomości o losie lotniczki od chwili wystartowania z Oranu w północnej Afryce wzbudził duże zaniepokojenie tem bardziej, że lotniczka zamierzała w jednym etapie ponad Saharą przebyć przestrzeń wynoszącą przeszło tysiąc kilometrów.

O skrócenie czasu podróży między Warszawą a Paryżem

W Berlinie odbyła się jednodniowa międzynarodowa konferencja kolejowa, na której omawiana była sprawa polepszenia komunikacji między Dalekim Wschodem a Zachodem tranzytem przez Polskę.

Brukseli, napotyka na pewne trudności ze strony kolei niemieckich.

Wniosek polski zdąża w tym kierunku, aby wskutek skrótów w czasie podróży przyjeżdżać do Paryża przed północą, a nie o godz. 6,43 m. rano dnia następnego, jak to teraz ma miejsce i w ten sposób zaoszczędzić podróżnym jedną noc w podróży.

Na konferencji w Berlinie reprezentuje koleje polskie dyrektor Fr. Moskwa i radca Zaborski.

Eksport węgla polskiego do Nicei

Nicea, 17. 11. (PAT). Węgiel polski, którego roczna konsumpcja w Nicei wynosiła dotychczas 10.000—12.000 ton w latach 1928—31 zdobył całkowicie rynek tutejszy ze względu na swą tanią i wysokość gatunku, który przewyższa znacznie węgiel belgijski i niemiecki.

o ile oczywiście ograniczenia kontyngentowe nie staną na przeszkodzie.

Nicea była do niedawna zupełnie nieznaną dla eksportu towarów polskich, które ze względu na trudności komunikacyjne oraz na brak polskiej floty, zupełnie do Nicei nie docierały.

Obecnie węgiel polski sprowadzany jest do Nicei drogą morską z Gdyni lub Gdańska w czasie 15—16 dni.

Dotychczasowe transporty węgla polskiego do Nicei miały charakter próbny, jednak-

Zaproszenie Marsz. Piłsudskiej na zjazd Peowiaków

Warszawa, 17. 11. (PAT). W dniu wczorajszym pani Marszałkowa Piłsudska przyjechała p. ministra dr. Hubickiego i p. ministra Schaetzla, którzy złożyli pani Marszałkowej zaproszenie na zjazd delegatów Związku Peowiaków.

Pamiętniki Kreugera napisał niemiecki dziennikarz

Sztokholm, 17. 11. (PAT). Miejskowa prasa donosi, że policja znalazła wśród papierów, pozostałych po Ivarze Kreugerze rękopis jego pamiętnika, co do którego wydana Kreuger miał już zawrzeć umowę w r. 1931 z pewną firmą wydawniczą niemiecką, której wypłacił dużą sumę.

Zerwanie wiecu komunistycznego w Barcelonie

Barcelona, 17. 11. (PAT). Zbliżająca się kampanja wyborcza do I autonomicznego parlamentu katalońskiego upływa pod znakiem gorączkowego podniecenia. Ostatni wiec komunistyczny w Barcelonie został zerwany przez anarchistów, którzy zapomocą strażników starali się zmusić komunistów do zamknięcia wiecu.

Biedni robotnicy sowieccy

Ukazał się nowy dekret rządu sowieckiego, nakazujący wydalanie robotników z pracy już w razie jednodniowego nieusprawiedliwionego niestawienia się do roboty, z jednoczesnym odebraniem kartek na żywność i inne artykuły oraz wysiedleniem z mieszkania.

Komisja oszczędnościowa dla m. Warszawy

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej, powołana została do życia komisja oszczędnościowa dla m. Warszawy przy ministerstwie spraw wewnętrznych.

Na wezwanie ministerstwa spraw wewnętrznych, prezydium izby warszawskiej delegowało w skład tej komisji dwóch przedstawicieli izby, a mianowicie pp.: Emila Landsberga oraz Bolesława Rutkowskiego, naczelnika wydziału izby przemysłowo-handlowej w Warszawie.

że ze względu na popyt i uznanie, jakie sobie węgiel polski zdobył, można z całą pewnością przewidywać, że rynek tutejszy obsługiwany być może bodaj że wyłącznie przez polską kopalnię.

Charakterystycznym jest również fakt, że obecni importerzy nicejscy węgla polskiego sprowadzali poprzednio węgiel niemiecki. Objaw ten zawdzięczyć należy przytem budzi- taności tego węgla oraz dużej przewadze kopalni.

Ogłoszenia: wiersz millm. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21. Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Józef Dobroszański Mostowa 6. Redaktor odpowiedzialny na Gdyni: Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska

Abonament miesięczny wynosi w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł pod opaską . . . 4,50 zł w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 zł przez chłopca . . . 2,30 zł z odbieraniem w administracji wrost 2, zagranicą 4 gd . . . 7,— zł